

Foto tv: HBerends

“Eigenlijk kun je niet zeggen dat ik een echte televisie-carrière heb gehad. Ik ambieerde het ook niet.”

“Wat mij opviel, was dat iedereen zo laatdunkend sprak over de oude garde. Toen dacht ik: ik wil niet oud worden met dit vak.”

Henk Elsink terug in Nederland

■ HENK ROOZEBOOM / RUUD VAN GESSEL

“Ik was eigenlijk niet zo'n televisiemann”

Henk Elsink is meer dan cabaretier, entertainer, restaurateur en levensgenieter. Hij schreef thrillers onder het pseudoniem Elsinck met titels als Moord per fax, Dood van een megastar en Tenerife! Elsink had vanaf 1963 een eigen radio-programma, *Vrij Entree*, waarin de groten van de theater- en televisiewereld met plezier voorbij kwamen. Na honderd uitzendingen stopte het programma in 1969 en begon hij aan zijn onemanshows in het theater.

De televisieregistraties waren stevast kijkcijferkanonnen en zijn liedjes en conferences zijn onderdeel geworden van het collectieve geheugen van een hele generatie. Geef het maar toe: Harm met de harp, Johanna, De Bom en De Lift zijn nog altijd goed voor op zijn minst een glimlach. In 1988 tijdens het schrijven en voorbereiden van een nieuw programma vindt hij het opeens genoeg geweest en verhuist naar Mallorca. Sinds twee jaar woont hij weer in Nederland.

Henk Elsink: “We hebben altijd al een huis op Mallorca gehad. We hadden het idee om daar wat langer naartoe te gaan en toen ik stopte, is het er echt van gekomen. Daarvoor ging ik er vaak naartoe om te schrijven en materiaal te verzamelen voor een nieuwe

theatershow. Ik trad zomers niet op, dus ik schreef in de zomer. Dat deed ik erg gedisciplineerd, schrijven is niets anders dan kantooruren maken.

Dat ik boeken ben gaan schrijven, was eigenlijk meer een uitdaging. Ik wilde kijken of ik dat zelf ook zou kunnen en dat is gelukt. Ik was eigenlijk niet zo'n televisiemann. Het was mijn ding niet. Maar televisie hoorde er wel bij. De omroep vroeg me altijd om een show die ik dan een jaar had gespeeld, te mogen uitzenden. Dan maakten we een deal en het werd uitgezonden. Maar eigenlijk kun je niet zeggen dat ik een echte televisiecarrière heb gehad. Ik ambieerde het ook niet.

Ik ben nu 72 jaar en wil absoluut niet overkomen als ‘opa vertelt’, maar ik denk

dat het vroeger wel zorgvuldiger ging, zeker in hoe je met elkaar omgaat. Dat televisie voor het vak belangrijk is, bewijzen de tientallen cabaretiers die nu op de buis te zien zijn. Tegenwoordig gaat het allemaal veel sneller. De mensen van mijn generatie hadden een redelijk lange aanlooptijd. Nu gaat men direct van de Kleinkunst Academie naar de televisie. Ik mis het allemaal niet.

Toen ik achttien was, werkte ik bij Tom Manders in zijn ‘Saint Germain des Prés’-shows. Daar liepen veel oudere artiesten rond, ik heb er Buziau zelfs nog ontmoet, en wat mij opviel, was dat iedereen zo laatdunkend sprak over de oude garde. Toen dacht ik: ik wil niet oud worden met dit vak. Daar heb ik me aangehouden. Ik heb de Kopermolen, mijn theaterrestaurant, verkocht, ging boeken schrijven en ben leuke dingen gaan doen. Ik hou van zeilen en heb een tijdje met mijn zeilboot over de Middellandse Zee gezworven. En nu zijn we weer thuis!” ■

Deze serie komt tot stand met medewerking van het Nederlands Instituut voor Beeld en Geluid.